

no. 7

noiembrie 1928

colaborează

victor brauner

george bogza

gheorghe dinu

filip corsa

madda holda

moldov

saşa pană

josé robles pazos

stephane roll

ilarie voronca

3 lei

A Q U A R I U M

Păuni culorile năvălesc în priviri
ce frumoase instrumente de muzică sînt peştii
în acest glas străveziu ca un aquarium
toporaşi, toporaşi alunecă în oglinzile somnului
înăpălele se înfioară ca fetele la horă
şi noaptea pune o rugină pe fiecare măr domnesc

clopot de ape respirarea dar cîmpurile
părtă funde de fum şi pădurea e o fereastră de răcoare
stele ca unghiile rănesc aierul
mîini toamna desface o lumină

apoorul rece al frunzii peste tăcerea mea
pasăre îţi adoarme pe buze
glasul tău ar putea fii o catifea
ele descriu în argintul minutului frunze

ce cuvînt e un robinet de aici
tru amintirea cu gust sălcu în artere
cerul bolnav norii sînt urzici
ochiul tău şoimul albastrului piere

Colinele sub cascada lunii spălăloresc
leagănă ca viori pulpele pline de simburile
beliştea cu ierburi e caldă ca o iesle
livezile singelui se îmbulzesc cîrezile de vînturi

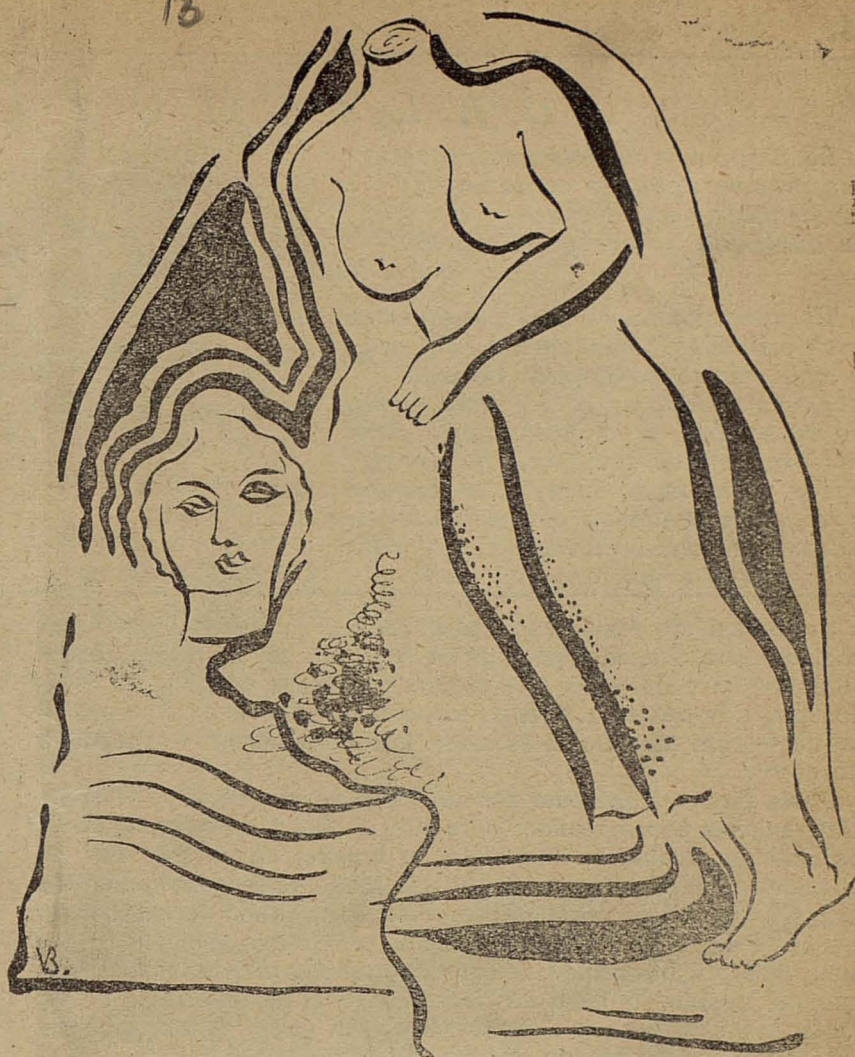
lampa din cenuşa nopţilor, lampa,
surîs îţi lasă pe degete bronzul ca un fluture
paşii depun o zăpada în glastrele vocilor
în înalţă ferigi mîinile

primăvara îţi încearcă muşchii precum coarde de pian
este apa umerilor se roteşte raţă sălbatecă spasmul
funerul izbucneşte din toate părţile ca un incendiu
sălciile albesc ca oase draperiile

glasul tău adoarme pe genunchii mei
botul cîinelui de vînătoare.

ilarie voronca

în volumul „Plante şi Animale” care va apărea.

Victor Brauner

DESEN

SARĂ MODERNĂ

Imi simt mîinile şi nu mi le mai simt
mă mîngîie Radio ca o prinţesă din poveşti
ochii în orbite — cafelele în ceşti
şi nici o agitare pentru un gînd prea strîmt.

Peretele la braţ cu ceasul marcînd timp
ce părăsiri totale în arcuri şi în piele
din jilful confortabil trimis salut la stele
şi ziarul mă pătrunde întocmai unui ghîmp.

sărut trimis cu trenul în plicuri sigilate
otrăvuri ventilate — cel mai puternic suc
eu te iubesc electric şi prin cauciuc
în adormiri cumînşi — visăm apoi departe.

george bogza

SCHIŢĂ INUTILĂ

După prestidigitajia plopilor tualeta dimineţii deretice pe cîmp.
În fugă: un cîine lătra ecoul înguşit peste noapte; un cal aplecat
în rugăciune păştea freza unei poeni. Uu crucifix de drumuri
binecuvînta. Era o plecare albastră, legeră şi premeditat blondă
în soare şi'n nisip. Marea spre care galopam se albăstrise
dinainte în cearcănul violet şi indefinit prin movile al orizontului.
Ochiul smerit de nesomn tresălia. Ne sugeram deacum nasturii
scoicilor deschîind un decolteu în nisip, rechini ca nişte jupîniţe,
bonetele de spumă albe se ondulau.

Cîmpartimentul de pluş era interiorul inimii în fugă; cana-
peaua de catifea, ochiul tău deschis ca o aripă, deasemeni. Îţi
bănuiam musculatura mitologică domesticită sub ţesătura engleză
a stofei.

BALTIMORE CORNERS

*La primavera encinta reverdece
los árboles tatuados como negros
Epidemia de sol. Desaparece
la doble fila de paraguas negros.*

North Ave & Eutaw Place

*El mozo, un negro con colmillos de chacal,
ojos brillantes como cuentas de cristal
y una cabeza puntiaguda de zulú,
después de darnos el poliglota menú,
va colocando en la mesita sin mantel
las triangulares servilletas de papel,
vasos y platos, el cuchillo, el tenedor
y el pan costado en el brunido mostrador.
Lucen las verdes cortinillas la inicial
del israelita propietario del local.*

Grieb's Restaurant

*El cielo pintarrajado
de rojas nubes grotescas
cuelga al fondo de la calle
como un telón de opereta*

Franklin Street

*Ni abanicos ni bastones,
ni uniformes ni sotanas,
Tortilleras, maricones.
„Yes, we have no bananas“.*

Howard & Lexington

j. robes pazos

Scrisesem din restaurantul gării unde și jubilasem aniversarea unei doamne prietene, poetului în Alpi. Un sat în munți, hotelul „Idéal-Séjour“ ca un presse-papiers pe terasa cu pini, de unde, desigur, Edy ne iubia. Cartea ta poștală deasemeni i-o procurasem:—„Sînt albastru toată ziua; fac un consum extraordinar de aier“.

Peste fereastră priveam aspectul tras ca o peliculă. În apele văzduhului o pasăre patina; o rochie de fluturi acoperia pulpele fierbinți ale dealurilor. În tîmple, în brazde, în castele de lut, pămîntul aluneca sub ochi florile sălbatece, rudimentare, smerite. O gîrlă fugi pieziș prin iarbă ca o șopîrlă. Trenul derapa timpul, spațiul; o lulea pe locomotivă înalța spre cer o dansatoare de fum. Călătorii mînceau sandwichuri, caramelle, reviste humoristice. Intomnă deabia! O mină de aier rupea încet calendarul arborilor, roata bucla sub arcuiri distanța rămasă în urmă, să priviască din pragul mereu depășit, ca un ciîne care te iubește.

Citai cartea unui tînăr rus. Așipisem sub cearcîne ca o piatră azvîrlită în iazul ochiului cu unde violete înșă. Trenul mă purta în brațe spre un sanatoriu al difuziei. Incețat ființa se despletia din dantelă, din fruct, din nervura ei în delirul mut dinăuntru. Mă contopiam și nu mai mic—ca un greiere—pistonul inimii firîia:

Roza singelui, eu.
Roza trenurilor, gara.
Roza lunei, a norilor, luna.
Roza nordului, busola.
Roza cuvintelor, poetul.
Roza ta, sexul.
Roza vînturilor, marinarul.
Roza neprăvăzutului, accidentul.

Trenul, în afară de mine, țipa, fluiera, fugia, sub degetul negru al mecanicului ca sub un biberon de forțe. Știrbe după linii pietrele kilometrilor, vîrsta iufelii; cameie în inelul de vertebre al livrației al scăpării; logodna nopții o ghiciai în constelația lor. Macaz: glandă, arteră de fer, beregată, traheie, icnind la răsucirea pe glob a trenului.

Ca o sprînceană pe cîmp se încovoia trenul; prin sprînceana mea el trece în miniatură. Dormiam, citai. fugia.

Un ac sub un complot, desfăcut din varicele lui de fer, ne aștepta pentru o absolvire în promiscuitate. Un holocaust din călătorii de clasa I, II și a IIIa va fi jertfit peste puțin, printr-o scăpărare bruscă dintre pămînt și infinit, cerului.

Buruieni stacojii, măcieșii anticipau coralul singelui așteptat ca o rouă de carmin peisajului arid. Inepii prelinși închipuiau inerția birnelor, osiilor croșetate într-o broderie inactivă, inutilă. O panglică poleită atrăgea, șina curbă peste o colină ca un curcubeu negru.

Dormiam, citai. Sosise.

Tampoanele au aplaudat din palmele lor de fer, deodată toate. O lupă corp-à-corp se încinse între vagoane, în ringul spontan al desființării, al desplămădirii. Locomotiva răsturnată în buruieni ca o pisică se zvîrcolia. Un biftec uman se întinse pe un grătar nefiresc de osii și de surcele de fer. Inviau într-o coșniță de piepturi sparte, rinichii, ficiații ca zurgălăii roșii, intestinele se împlecieau ca lîntiță pe glesnele de fer și din cutia lor, creierii ieșiau curioși să vadă ce se înîmplă.

Citai, fixat cu un drug în piept pe panoplia morții, cartea tînărului rus în cer.

M'am tîrît de sub coastele și răchita de oțel, afară, în cîmp. Deabușelea fugiam prin iarbă cu tîmbe de saltimbanc.

Intr'o ripă ca printr'un telescop m'am răsturnat și eu în cer, lîngă tine.

gheorghe dinu

www.dacoromanica.ro

PREZENT PERPETUU

Timpul și excesul de vitalitate sculptează tața ca hîrție milimetrică și suplimentar două labe de gîscă la coada ochilor. Omul care poartă două paranteze între nară și colțul gurii pare mai bătrîn cu 19 ani.

Edgar Brown era posesorul lor și văzîndu-l am dedus — prin simplă scădere — vîrsta: 24 ani. Dela 14 ani răsturnase orăriul: viețuia nopțile iar ziua vegeta. Metropola prăsește baruri, taverne, cluburi, sifilis, demență.

Săturați, doria o soluție de continuitate cu trecutul și un punct nou inițial. Mi s'a oferit cobay de experiență. Procedeu meu radio-electric pentru ANIHILAREA memoriei exista numai în sterpul formulelor teoretice.

Am avertizat pe d-l Brown că imediat după intervenție va reveni în mintea sugarilor, va trebui să învețe vorbi și cunoaște pe cei din jur precum și neschimbătele 24 semne ale alfabetului latin.

— Această și mi-e dorința. Să încep peste o oră viață nouă fără legătură cu trecutul“.

În camera obscură, instalat în scaunul anume amenajat, eroul experienței mele avea 200 pulsații pe minut. I-am aplicat casca aparatului înșurubînd la tîmple polii și am întors comutatorul.

În două tuburi laterale treceau engramele memoriei divizii evacuînd lobii creierului. O secundă, două, trei, patru,....

După 40 secunde, cînd trebuia să ntrerup comutatorul mîna se gelatinifică. Știam consecințele dar n'aveam puterea gestului. O stare abulică precum dimineața cînd trebuie să părăsești patul. Minutele se adună 7.... 8.... 9.... Acum am întrerupt circuitul. Dar d-l Brown nu-și va mai zețui „viață nouă“. I-am anihilat nu numai memoria trecutului ci și a viitorului. Va trăi numai la intersecția trecutului cu viitorul, într'un VEȘNIC prezent: Fitece clipă odată trecută par'că n'ar fi existat. Verigi ce cad în gol fără să formeze lanț. Nici o imagine nu va mai adera de CREIERUL-OGLINDĂ.

Mă obsedează cele înîmplăte prin mine domnului Edgar Brown. Nu remușcare; curiozitate. Curînd voiu încerca asupra-mi comutatorul PREZENTULUI PERPETUU.

Numai tu, — iubite Moldov, — avertizat, nu te vei mira de metamorfoza mea definitivă ci mă vei descompune și reface imagine caleidoscopică în unghiurile liniilor tale frînte...

sașa pană

BAMHALAS

Cînd vrei să-l chemi, îl strigi „Bamhalas“, și atunci se oprește din continua trepidație a picioarelor, întoarce fața și strîmbă gura într'un suris. E învesmîntat cu o jachetă ce-1 mîngie gambele, cu o pereche bocanci peste cari poartă, din eleganță, galoși; vara cu un hîrb de pălărie sau chipiu alb de policeman, iarna cu o căciulă smolită.

Bamhalas agită veșnic minile și picioarele, fără să facă nimic. Are o metodă proprie în a-și suflecă minicele. Poartă manșete de aluminiu și cravată fără guler.

Capu'i este împodobil cu țepi drepți negrii. Pentru că doarme în horn—din spirit de conservare—și pentru că își dă ghetetele cu vax, e de culoare măslinie. Grație cîntarului ce-l poartă între dinți, poate măsura în fiecare zi o porție de surisuri pentru soția sa Aira. Bamhalas ține mult la înfățișarea lui. Înainte de a porni în oraș își rade jumătate de mustață, își dă cu negru sub unghii, și își anexează un coș de papură la extremitatea minii stîngi. Pentru că fiecare om trebuie să aibe o slăbiciune, el are, a invențiilor: în fiecare zi strică și reface un nou sistem de fereastră. Nu se plimbă cu Aira de teamă să nu i-o răpiască. Atunci Bamhalas ar pierde dreptul asupra zestrei ce i-a adus-o: o cinste polară, nici-odată dezisă.

Visînd că a gîuit o focă și doi urși albi, a vrut să întreprindă o expediție la pol.

Neștiind la care pol va găsi focă și urși albi, a renunțat cu părere de rău la gloria ce i-ar fi adus.

madd

SCURT-CIRCUIT

FILIP CORSA

Ași vrea să schimb, de data aceasta, titlul ciclului în acela de „scurt-avantaj”. Voi vorbi despre poem. Sînt chiar obligat de numele lui F. Corsa să vorbesc despre poem. Un nume reținut strict în domeniul lui chiar atunci cînd incursia a depășit în proză, în foileton sau în revelația volubilă despre cinematograful.

Película se derulează pe o frunte pură, imprimînd, absorbînd polenul luminii, freacăta ei. Un scurt circuit de arome ciupește aierul pitit sub nara florilor; un scurt circuit de licurici între degete, de comete în înălțare străfulgeră cuvintele de sticlă fluidă, ondularia manuscrisului pe degetele inimii.

În dreapta sus e ochiul de rasă al poetului, busolă indicînd nordul muzical, fluidul impalpabil dintre vers și vers: E o crustacee de fildeș și o cocă de lumină aceea din care se fac prăselele poetului. El își poate spune: iată, floarea aceasta, simplă ca o lacrimă a păunilor din cer, e de doi amperi frumoasă; cealaltă închisă sara ca o ventuză se va trezi în zori mireasă plînsă de bucurie. Un răzor cusut cu fir, toate oasele's de flau și fiecare stea se oglindește cochet în cîte o narcisă. Lampa aprinde oglinzile întinericului, se înlătură faldurile văzduhului și poetul aplecat cu acul penitei brodează pe un gherghet de liră clopotul, boltă imponderabilă.

O activitate de lentile subzistînd unui miracol strict atribuit pavanează reflexile, gîndurile poetului. Un nucleu întreg de vibrații îl constelează și-l poartă pe umărul pămîntului răsfățat. Fie că ochiul lui depășește expresia pămîntului, o volatilizează cu unghii de abur și îi-o oferă ca pe o bucurie anonimă, avidă, o sezizare, o intuiție, o genuflexiune dintre cer și grădini se adaugă neapărat. Cîntărețul deschide setei tale și a lui ulciorul închipuit cu mîna și cu saliva sa.

Nu vreau mai mult să încerc să discut să desptesc conduita suavă a poemului pur care-mi place.

Discreția și tactul (Socot aceste două atitudini de subtilă distincție) sînt apenajul lui Filip Corsa. Publicînd puțin îi bănuiam un sertar prețios ascunzînd toată pajiștea unui temperament de reflecție și creație.

Descins încă din falanga ultimilor simbolisți romîni, cînd esențele se amplificau, cînd din poezia decadentă (?) se convergea spre o acuitate a poemului și un șir de ilustrații maestrilor în urmă determinaseră un preț inedit poemului, oferindu-l nud nouilor amanși. Poetului nu-i se cerea acum, numai o veleitate senzitivă ci și o adîncă fermentare a verbului, a construcției; o imaginație acută, un pitoresc versatil mai mult spre subconștient.

Paralelă evoluția înainta pe decolteul epocii. Amplă călca epoca pe dantelele, pe vibrația poetului. Odată cu zîngănirea armelor avea loc și zîngănirea penelor. Soldații erau cu arma la umăr, poezii cu aripa la umăr.

Filip Corsa se încumeta și se alinia la „Contimporanul”. Poezia lui pierduse radical aspectul simbolist de pînă atunci și se mutase în laboratorul precis al poemului nou. Pupila languroasă și inertă, devenise helice, ochian. Se punea problema unei intuiții mai temerare. Cuvîntul acrobat uimia. Poetul lucra cu un material găsit în pămînt și slefuit de forțele banale de pînă atunci. Virtutea care trebuia deabia să i-o inzeestreze cerea inimii o gimnastică fertilă, transparentă pînă la creier. Poemul-sunet, poemul-surpriză, poemul-poem. Luna, pădurea, cerul, amorul, toate erau în pălăria poetului. Abilitatea lui extazia.

Plîngea un glas că nu înfălece.

Dar ce rămîne din poemul odată înfăles? Cine a învățat în manualul de zoologie cum cîntă pasărea?

stephane roll

A N T O L O G I E

Nocturnă

**Solemn efectuează mesager
saltul porților
sună la potcapier
cheia morților**

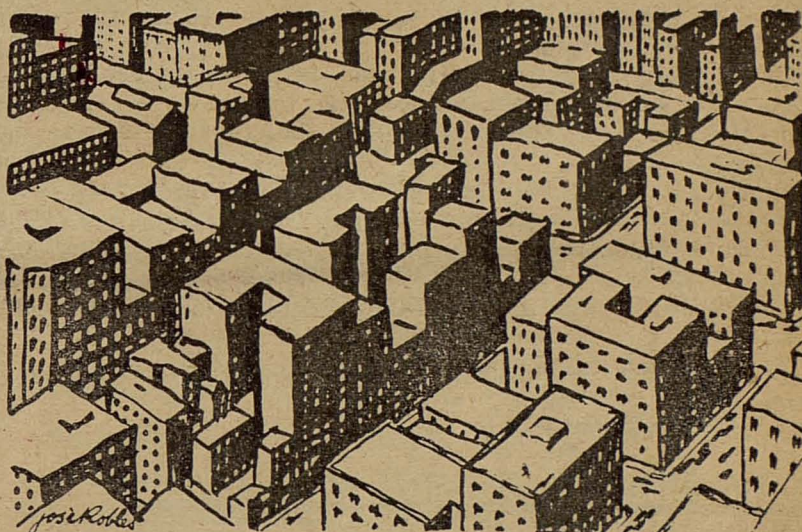
**Un descriptiv suris postum
de curcubeu
bufniță: umbra lunii în drum
aparte zeu.**

**Cînd cade în finală
cap livid
așteptare'n sumbră sală
de metaloid**

**Luna e ca emisari catolici
pentru pază
pentru Mozart glas ridici
— o rază**

**Departe stingere prin eliotropi
galben subț
pădurea din cuvînt și gropi
s'a rupt.**

filip corsa

José Robles

DOWN-TOWN

FRINTE PALME

Locuind permanent într'un felinar de tablă, sînt veșnic luminat de mine însu-mi. O lumină galbenă-roșie e produsul meu patentat în toate țările civilizate. Nici-odată o asemenea combinație de culori n'a dat retinei senzația unui smirc în care oameni fără ochi frămîntă o carne putredă și moale ca o pastă. Gustul acestei culori e dulceag câteodată; în zilele fără soj are gust de vișinață.

Înfins pe un fir de bumbac, mă'nvîrt în jurul lui cîte zile are anul.

Odinioară n'aveam concurență și posedam medalii pentru recorduri. Din cauza concurenței viața mi se slinge la fiecare guițat de porc — și care spre nefericirea mea se perpetuiază înfin.

Dansez toate dansurile moderne și lipit de fundul unui pahar mă sărut cu vîntul, singurul amant care are dreptul să mă ucidă.

Jazzul mă distrează numai cînd stau cu piciorul încolăcit împrejurul degetului mic, ce'mi gidilă talpa.

Odată pe an, copii mei sînt vopsiți și așezați pe coifurile piticilor. Apoi își tund smocurile de păr din urechi, deschid ochii la semnele de întrebare și fac reverențe păpușilor cu rochițe albastre.

Fiind un lucru fără căutare, am ajuns raritate. O doamnă nobilă dar bătrînă m'a găsit într'un bar, dormind lîngă un bec electric uzat. M'a convins să intru în slujba ei ca damă de companie. Înfășurat într'o balistă, m'am trezit într'o poșetă lîngă o alună de naftalină.

Hotărît să emigrez din cauza ciudățeniilor ei, am trecut atlanticul ambalat într'o ladă cu whisky. A fost confiscată de vameși și debarcată într'un circ. Flămînzisem: am mincat o butelie și i-am băut conținutul.

Un clown simțind mirosul ce exhalam m'a înghițit dintr'odată în fața unui public numeros. (Prevestit de aceasta prin reclame luminoase pe cer, lansate de locuitori din Marle.

Clownul muri intoxicat și nisipul arenei plînsă cu lacrimi de ceară, din care i se făcu masca. În momentul incinerării, strigătul meu era al vînzătorului de gazele: CITIȚI UNU. Prietenii lui: caii, cocoșii, maimuțele și cîinii speriați s'au risipit prin oraș, tipînd ca ventrilogii așa precum m'au auzit din plămîni clownului intoxicat.

moldov

REPORTAJ

Ediției, flutur nevinovat, care
adună din camere reclamele
multicolore ale expozițiilor.

Die neuzeitliche Wohnung

expoziția din „Oesterreichischen Museum für Kunst und Industrie“ — Mai-August a. c. — a fost o școală a locuinței moderne.

Un mănunchi de „timplari“ au avut îndrăzneala acestui pas (n'au fost la prima încercare). După planul arhitectului Fr. Zeymer, au mobilat, cu material prețios — mahon, cireș, palisandru, nuc — un hall central, apartamente și odăi diferite, jur împrejur¹⁾.

A dispărut tradiționalul bufet-monstru (nimic monstruos nu e compatibil cu stilul viitorului). Scrinul jos, la înălțimea umerilor, evită luxarea membrelor și desființează obiectele rătăcite sau aruncate la întâmplare.

Dela patul de-o somptuozitate barocă la culcușul modern, două veacuri evoluție: a dormi normal, nu cu capul sfectă congestionată.

Nici otomana, străină ca și cuvîntul și incomodă ca închisoarea. Un pat de hodină peste zi (*Tagruhebett*) înlocuiește divanul perimat de pe picioarele spînzurau și te răsuciai cu plăcerea celui ce se cafără pe un zid anevoios.

Răzbești șirul de camere și le primești ca mană: E afată armonie între culoarea tapetelor, mălăsei lămpilor și destinația lor. Mobila tăiată în linii simple, drepte. Fotolii, taburele, mese joase, comode. Te îmbie odaia de lucru să studiezi și dormitorul îți lenevește pleoapele.

Dulăpioare atirinate sau incluse în pereți (mărind spațiul locuibil, în odăile cu dimensiuni mici). În Austria — ca și la noi (afară de construcțiile după planurile lui Marcel Iancu) — sînt raritate, încă.

Atari expoziții-tip sînt cît mai frecvent necesare pentru a canaliza gustul de care e demn cetățeanul veacului XX: Pentru locuința în care dispăre tot ce e incomod, baroc, cum au murit fără recurs brutozaurii, iechiozaurii și mamutul antideluvian. Simplu și totuși afil de greu: cum în locuire, nicăiri nu-i mai măgar omul.

Fiecare odaie te cuprinde, te reține ca potcoava unui magnet intens.

Viena, August 1928

L'exposition d'art français contemporain à Bucarest.

Vernisajul a fost la 29 Septembrie, în prezența Femeii iubitoare de frumos, regina Maria.

Sub egidă oficială — miniștrii Lapedatu, Diamandy, Gabriel Puaux, Prof. Al. Tzigara-Samurcaș — într'un salon oficial cu discursuri scrobite... De reținut: Arta modernă, tankul victoriei, triumfă și orbii capătă vedere ca 'n timpul lui Crist.

Cine a vizitat-o, a respirat viață nouă. Supleță, rafinament, spiritul Parisului veșnic tînăr (secretul Metropolei).

Am văzut creații originale²⁾ în cari armonia culorilor, liniilor, suprafețelor, volumelor evadează din cîtușele formelor mușegăite — au tiranizat destul — și le face knock-out. Mobilier și decorative cari fecundază stilul epocii noastre: simplu exact și poate abstract ca și geometria cubului și sferei, din care s'a născut.

Comisarul român al expoziției, ceramistul Jean Baras, primește decorația Bunul-Gust.

Noembrie 1928.

sașa pană

1) Cîțiva expoziții: Bernhard Ludwig și J. Soulex (Salonul pentru ceai). Arhitecții Anton Pospischi, Ludwig Schwartz, Fr. Gros. Fabricanții de mobilă J. Spira, J. W. Müller, C. Famberger, S. Faray, P. Ptois & Fix. Dormitorul bijouterie lucrat de S. Oppenheim după indicațiile arhitectului dr. Ștefan Fayans, B. Ludwig — în 1927 a terminat pentru regele Ferdinand I castelul de vînătoare dela Lăpușna.

2) Iar creatorii sînt: Joubert și Petit, Edgar Brandt, Jean Dunand, Georges Fouguet, Cristofle, d-ra Fontaine, Jean Mayordon, Rene Lalque, Laure Albin Guillot, Kvapil, Rodier; dar nu-i mai înșir.

1 DECEMBRIE. Apare
numărul 8 al avangardei
literare unu

ianuar

unu
noaptea

cabaret

TIPARUL „GAZETA DOROHOIULUI“ — DOROHOIU

VESTIAR

CARTI — REVISTE — IMAGINI — NOTE

- Ulise — Ilarie Voronca
- Paradisul statistic — Ion Călugăru
- Le bourreau de Pérou — G. Ribemont-Dessaignes
- Les Nuits de Paris — Philippe Soupault
- Cavalerie rouge — I. Babel
- Therese — Arthur Schnitzler
- Les feuilles libres
- 7 Arts
- Der Sturm
- Discontinuité
- 1928
- Orbes
- Ligne de coeur
- Le Mail
- Transit
- Chantiers
- Le grand jeu
- Urmuz
- Les documents internationaux de l'esprit nouveau présentent

3 Scenarii

Ciné-poèmes de avec B. Fondane avec deux photos de Man Ray.
Demandez-les chez: „Hasefer“ București.

Il s'approche du lit de Marthe

Et toi, chair couverte de peau. Prairie, bocage. Tu dors. Il faut t'éveiller pour que tu jouisses du chant des oiseaux et des petits nuages follets! Allons plonge hauteur dans le sein d'un caillou plein de cristal de roche, salive, qui commence à digérer la voie lactée....

Il se penche et l'embrasse sur la bouche.
R.-Dessaignes

Ou attrape la variole en regardant les étoiles.

de la Serna

■ Prietenii și publicul adiacent au sărbătorii luna trecută cinquantenarul lui Herwarth Walden.

Poet, critic, animator, el, alături de Kurt Schwitters; iață două nume — cari au luptat și au organizat biurul mișcării moderne germane.

Răsfoind publicațiile și cărțile de estetică modernă, discuțiile persuasive dintr'insele — pentru expresionism și cubism — ale lui Herwarth Walden, retrăești o epocă de radicale disecții, de mușchilături noi și adolescente cari ciștigau un pol-nord al azurului.

Cinquantenarul lui Herwarth Walden a fost un banchet, un jubileu integral. Iată cinquantenar adolescent.

■ SONG — Un film. Un spectacol. O armonie, două ore de revelație; o bandă cu o promiscuitate în frumos te făcea naiv, uman, poet. O emoție nouă, un artist nou: Regisorul. Song! Song! Song!

■ 4 NOEMBRIE. Se inaugurează al doilea salon al Academiei de artă decorativă modernă, în saloanele din str. Cîmpineanu 17. La volan: M. H. Maxy.

REDACTORI

Sașa Pană
Moldov

APARE LA ZI'NTÎIU A FIECĂREI LUNI

CORRESPONDENȚA

București I, Căsuța Poștală, 114
Dorohoi, Str. I. C. Brătianu, 33
Paris: rue Budé 11. (IV-e arr.)